

[Aksel Larsen.]

ærede minister for handel, industri og søfart, og jeg tillader mig også at gå ud fra, at den må være sket skriftligt. Men hvis den skulle være sket mundtligt, ved ministeren sikkert nok, hvad der er sagt til de pågældende erhvervsorganisationer eller erhvervsrepræsentanter.

Det forekommer mig, at dette med Danmarks udenrigshandel og med mulighederne for eller begrænsningen af Danmarks industrieksport er et så vigtigt spørgsmål, at de instrukser, meddelelser eller oplysninger, man kan give industrierhvervene og deres repræsentanter, må rigsdagen også være bekendt med, og derfor tillader jeg mig at spørge ministeren: Hvilke retningslinier eller instruktioner har regeringen meddelt industrierhvervene angående eksportproduktion til Sovjetunionen, Kina, Rumænien, Bulgarien, Albanien, Ungarn, Czekoslovakiet, Polen og Den tyske demokratiske Republik?

Ministeren for handel, industri og søfart (Rytter): Når det ærede medlem hr. Aksel Larsen har ønsket overfor mig at gentage det spørgsmål, han for kort tid siden under finanslovdebatten stillede til den højtærede udenrigsminister vedrørende Danmarks samhandel med de østeuropæiske stater og Kina, må jeg henvise til den højtærede udenrigsministers udførlige redegørelse her i tinget den 23. oktober d. å. — det står i folketings-tidenden sp. 243—249.

Som det fremgår heraf, har Danmark gennem længere tid deltaget i et uformelt internationalt samarbejde med en række lande med henblik på at forhindre, at der til de af den ærede forespørger nævnte stater leveres varer og materialer, der kan styrke disse staters krigspotential.

Med hensyn til specielt Kina, som ikke blev nævnt ved den lejlighed, har Danmark som bekendt stemt for den af De Forenede Nationer den 18. maj 1951 vedtagne resolution om embargo på strategiske varer overfor Kina og Nordkorea, og denne embargo administreres, således som det er meddelt De Forenede Nationers særlige udvalg for yderligere foranstaltninger, derigennem, at der ikke for tiden udstedes udførselstilladelser til Kina og Nordkorea for de varer, der er opført på varefortegnelse A i handelsministeriets bekendtgørelse om forbud mod udførsel af visse varer.

Såvel industriens som handelens organi-

sationer er naturligvis underrettet om de regler, der efterhånden er blevet gennemført med hensyn til eksportkontrol med strategiske varer, idet nye bestemmelser om regulering af ind- og udførsel altid, inden de sættes i kraft, drøftes med de interesserede hovederhvervsorganisationer. Den til enhver tid siddende handelsminister har endvidere, når udførselsbestemmelserne er blevet ændret, redegjort herfor i enkeltheder i rigsdagens vareforsyningsudvalg.

Som meddelt i den højtærede udenrigsministers redegørelse fremstilles der kun meget få varer af strategisk betydning her i landet, og Danmarks udførselskontrol på dette område tager derfor ikke mindst sigte på at forhindre, at de bestemmelser af tilsvarende art, der er gennemført af andre lande, som vi samarbejder med på dette område, bliver omgået ved, at varerne sælges over Danmark på transit- eller reeksportbasis.

Jeg kan naturligvis ikke ved denne lejlighed gå i enkeltheder med hensyn til de indgående overvejelser og forhandlinger, som regeringens politik på dette område er baseret på. Men når det ærede medlem ønsker at vide, hvilke retningslinier eller instruktioner erhvervene har fået, kan jeg kun gentage, hvad den højtærede udenrigsminister allerede har sagt — det står sp. 349—350 —, at myndighederne har holdt de erhvervsgrupper, hvis medvirken har været nødvendig, fuldt underrettet både før og efter indgåelsen af aftaler på internationalt plan om kontrol med eksporten af strategiske varer. Men der er naturligvis ikke udstedt specielle retningslinier eller instruktioner til erhvervene. De retningslinier, der følges på dette område, bliver gennemført ved udstedelse eller nægtelse af udførselstilladelser. Hvilke varer eksportørerne skal søge om udførselstilladelse for, fremgår af handelsministeriets bekendtgørelse om forbud mod udførsel af visse varer.

Eksportbegrænsningerne med hensyn til strategiske varer tager ikke sigte på at hindre handelssamkvemet mellem Danmark og østlandene. I det omfang disse lande ønsker at købe her, er Danmark stadig rede til og interesseret i at sælge dem ikke-strategiske varer, og det vil med enkelte undtagelser sige alle de varer, de traditionelt har aftaget her fra landet. Men det er naturligvis en forudsætning,